

СУЧАСНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ПРИНЦИПІВ ВИКЛАДАННЯ КЛІНІЧНОЇ АНАТОМІЇ В АСПЕКТІ ІНТЕГРАЦІЇ В ПРАКТИЧНУ МЕДИЦИНУ

Шеретій А. А.

кандидат медичних наук,

*доцент кафедри загальної хірургії медичного факультету,
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»*

м. Ужгород, Україна

Рівень вимог до якості підготовки лікаря-фахівця стало зростає в динаміці, проте критерії вихідного рівня оволодіння теоретичним матеріалом, зокрема охопленим предметом «Клінічна анатомія», залишаються в рамках наукових програм.

Тенденції розвитку сучасної медицини диктують необхідність приведення змісту занять з боку викладачів морфологічних дисциплін до потреб практичного лікаря таким чином, аби фактологія викладення матеріалу раціонально поєднувалася із клінічною спрямованістю, залишаючи при цьому високі вимоги до рівня морфологічних знань у майбутніх лікарів. [1, с.40]

Важливим компонентом сучасної медичної освіти є впровадження сучасних технологій в освіті та принципів доказової медицини (англ. evidence-based medicine), в основі якої лежить досконала візуалізація та беззаперечність отриманого образу, в тому числі і за допомогою сучасних діагностичних образотворчих приладів. Такий підхід позбавить студентів, випускників медичних ВУЗ-ів, недоотримання теоретичного клінічного багажу і відкриє простір вільного розпізнавання картин ендоскопічних, ультразвукових, променевих та інших методів діагностики, що не передбачено традиційним підходом із використанням виключно вологих препаратів, таблиць, макетів та малюнків з атласів [3, с.36].

На кафедрі загальної хірургії у відповідності до навчальних планів розроблені профільні лекції-візуалізації. Так на стоматологічному факультеті план лекцій і практичних занять складено в бік збільшення інформації по лицьовому відділу голови та шиї. Звертається увага на особливості оперативних втручань у щелепно-лицьовій хірургії.

Перехід на бально-рейтингову систему також стимулює учнів, коли у процесі опитування, дискусій студенти накопичують бали під час усіх видів навчання. На кожному практичному занятті проводиться контроль у вигляді тестових завдань першого та другого рівня.

Вміння використовувати отримані знання та з метою контролю засвоєння теми пропонуються питання третього рівня – на конструювання та вирішення ситуаційних завдань що містять

інформацію, отриману за допомогою променевих методів дослідження та ендоскопії. Велика частина практичних занять відводиться самостійній роботі студентів. Таким чином, на кафедрі загальної хірургії закладаються основи клінічної анатомії та мануальні навички, необхідні в майбутньому для постановки діагнозу, вірного трактування отриманого зображення в процесі діагностичного пошуку, розуміння симптомів захворювань і механізму розвитку ускладнень. Деякі практичні заняття, наприклад з вісцерології, необхідно проводити у вигляді дискусії з клінічних ситуацій. Таким чином, для мотивації студентів молодших курсів до майбутньої роботи в практичній охороні здоров'я проявляється зацікавленість та мотивація [2, с.19].

Досвід викладання дисципліни «клінічна анатомія» дозволяє зробити висновок про доцільність додаткового введення викладання основ трактування результатів параклінічного обстеження методами візуалізації, застосовуваних в клінічній практиці у навчальний процес з метою прискорення становлення молодих фахівців в процесі професійного зростання.

Література:

1. Акопов А. Л., Иванов В. А. Использование биологического материала и других наглядных пособий для преподавания нормальной и клинической анатомии: Оперативная хирургия и клиническая анатомия. 2017. №1(2). с.40-42. <https://doi.org/10.17116/operhirurg20171240-42>
2. Білаш С. М. Сучасні аспекти вивчення клінічної анатомії та оперативної хірургії / С. М. Білаш, О. М. Проніна, М. М. Коптев. Актуальні проблеми сучасної вищої медичної освіти в Україні : матеріали навч.-наук. конф. з міжнар. участю (м. Полтава, 21 березня 2019 р.). Полтава, 2019. с. 18–20.
3. Дыдыкин С. С., Васильев Ю. Л., Богоявленская Т. А., Кытько О. В., Жандаров К. А. Современные цифровые методы обучения в клинической анатомии. Оперативная хирургия и клиническая анатомия. 2019. №;3(4)ю с.34-41. <https://doi.org/10.17116/operhirurg2019304134>